اگر ریگی به کفش دولت نباشد

آب در کوزه است
ِگرد ایران نباید گشت

هدایت احمدی

محمد علی مقنیان عضو کمیسیون اجتماعی مجلس هفتم در روزنامه کار و کارگر،85/9/15 مطالبی را عنوان کرده است که می توان آنرا برای تمام کشور ایران تعمیم داد.

1- اشتغال 70 نفر از 18000 نفر بیکار

« به اطلاع مردم شریف بیجار می رسانم که تا کنون با هر ترفندی 18 سرمایه گذار را به شهرستان دعوت کرده ام و هر سرمایه گذاری 2 تا 3 هفته بعد، از خیر سرمایه گذاری گذشت و من شده ام چوپان دروغگو. تنها کاری که در بیجار پاسخ داده طرح " گرانول سازی" است که قرار بود 2 تا 3 ماه پاسخ دهد و اکنون پس از 18 ماه در آستانه افتتاح است تا زمینه اشتغال 70 نفر از 18 هزار نفر بیکار بیجار را فراهم نماید!»

چنانچه پیداست ضریب اشتغال زایی در 18 ماه در شهرستان بیجار، تنها 38/. در صد(کمتر از نیم در صد، یعنی نیم نفر از هر 100 نفر در مدت 18 ماه نه 12 ماه) است.

آیا فکر می کنید در مناطق دیگر این مملکت وضع بهتر از این است؟ به نظر من حتما وضع از این هم بدتر است، زیرا شهرستان بیجار یك نماینده فعال در مجلس هفتم دارد که در کمیسیون اجتماعی و کارگری آن عضو است و شخصا مسایل اشتغال و کارگری منطقه خودش را پیگیری می کند، وای به حال شهرستان هایی که نماینده آنها عضو کمیسیون هایی مانند بازرگانی و صنایع و... هستند.

می توان به نماینده مردم بیجار پیشنهاد کرد، عین گزارش فوق را برای آگاهی رهبری که حضور در پادگان های نظامی و جمع فرماندهان نظامی را همیشه مقدم بر حضور در جمع کارگران و کارخانه ها دانسته و اساسا تاکنون به هیچ کارخانه ای قدم رنجه نفرموده، رئیس جمهوری که بجای رسیدن به این دردها فقیرنوازی را پیشه خود کرده، وزیر کار که کمر به نابودی قانون کاربسته و... بفرستد، تا آنها هم مطلع شوند!

2- "واردات 700 هزار تن شکر مازاد بر نیاز کشور" این جمله را بهمن دانایی دبیر انجمن صنفی کارخانه های قند کشور بیان داشته است و روز نامه کار و کارگر 85/9/4 .(در زیر همین عنوان منتشر کرده است)

آن 18 سرمایه گذار مورد نظر نماینده بیجار عقلشان را گم کرده اند که بیایند در بخش کشت چغندر قند سرمایه گذاری کنند؟

این دو نمونه را به سراسر کشور گسترش بدهید تا بدانید ریشه بیکاری و بسته شدن کارخانه ها در کجاست و چرا سرمایه گذاران نیز از سرمایه گذاری فرار می کنند. مشکل را در جای دیگر باید حل کرد. در مجلس. در وزارت بازرگانی و در تغییر سیاست های راهبردی حاکمیت، نه در بیجار.

رئیس جمهور، مدعی است که برای فهم مشکلات مردم باید دوره افتاد و مشکلات مردم را از خودشان در هر شهر و شهرستان پرسید و سپس راه حل را پیدا کرد. این سیاست حتی اگر عوامفریبی هم نباشد، از بیگانگی با مشکلات ریشه ای کشور ناشی می شود.

مسافرت فی نفسه، بویژه جهت کسب اطلاع از زندگی مردم و چگونگی زندگی مردم نه تنها مضر نیست بلکه در حد متعادلش می تواند خیلی مفید هم باشد، **اما از سوی دولت احمدی نژاد به یک هدف تبدیل شد.** این هدف تبلیغ برای دولت وی بود و نه درک مشکلات مردم.

چنانکه در بالا خواندید، مثلا برای آگاهی از رکود سرمایه گذاری در کردستان نیاز نیست به آن شهر سفر شود، در همین تهران هم می توان فهمید مثلا در بیجار چه می گذرد. البته به شرط آن که نماینده ای که از فلان شهر به مجلس راه یافته واقعا نماینده توده مردم باشد و نه نماینده حاکمیت و یا فلان قشر نظامی و یا غیر نظامی و یا نماینده تجار محلی در مجلس!

بسیاری از مشکلات مربوط به امروز و دیروز نیست. از قبل از انقلاب مطرح بوده، بعد از انقلاب مطرح بوده، در دولت های موسوی، رفسنجانی و خاتمی نیز مطرح بوده و **باید گفت که مردم انقلاب کردند برای حل همین مشکلات ، حتی احمدی نژاد نیز با شعار حل همین مشکلات از مردم رای گرفت، اما دیدیم که سیستم تجاری حاکم بر ساختار حاکمیت اجازه حل این مشکلات را نمی دهد. این سیستم حالا شکل نظامی به خود گرفته، در دولت های قبلی شکل کلاهی و بازاری داشته، اما در اصل مسئله تغییری حاصل نشده است.**

بیش از 95 درصد در خواست های مردم در نامه های داده شده به احمدی نژاد در مسافرت های استانی (که تا کنون سر به 2 میلیون نامه زده) در خواست از رئیس جمهوری و مقامات کشوری، راجع به مشکلات شغلی، مسکن، بیکاری، اعتراض به بسته شدن کارخانه ها و مشکلات مالی ناشی از بیکاری مردم بوده است و نه چیز های دیگری.

این مشکلات با دروغ بافی و تبلیغات عوامفریبانه حل نمی شود. مثلا وقتی معاون وزیر کار(نظری جلالی) می گوید"در مدت يك سال 500 واحد تولیدی رفع بحران شده است و در این مدت تشکلات کارگری و کارفرمایی 20 در صد رشد داشته اند" آشکارا دروغ می گوید. شاید بتواند خود را گول بزند، اما صاحبان شکم گرسنه و دست های آماده کار را نمی تواند گول بزند.

اگر غیر این بود، چرا دولت و وزارت کار فهرست 500 واحد تولیدی و تعداد افزایشی تشکل های کارگری را به تفکيك استان و شهرستان و با نام و مشخصات کامل ارائه نمی دهد؟

راه توده 117 25.12.2006